

Η ΦΙΛΗ ΜΟΥ Η ΤΕΤ

Συγγραφέας

Ρούλα
Πολυμενίδου

Η ΦΙΛΗ ΜΟΥ Η ΤΕΤ

Ήταν μέρα μουντή και γκρίζα, μα όχι για εμάς αλλά για κάποιες
πολύ αξιαγάπητες που βρισκόταν σε ένα μέρος μακρινό και
άγνωστο για εμάς.

Δυστυχώς ήταν εκεί ολομόναχες έρημες και εγκαταλειμμένες. Εγώ
τις βρήκα βυθισμένες σε πολλές και διάφορες σκέψεις αλλά όχι
ευχάριστες δυστυχώς, ήταν σίγουρο πώς κάτι τις είχε
στεναχωρήσει πάρα πολύ και το οποίο τις προβλημάτιζε.

Ξέχασα όμως να σας πω ποια είμαι και πως με λένε, είμαι η Βάγια

ένα κορίτσι φρόνιμο και υπάκουω, όπως σας είπα και πιο πάνω

μία μέρα αρκετά συννεφιασμένη βγήκα να κάνω έναν περίπατο με

τον μικρό μου αδερφό Γιάννη. Ο αδερφός μου είναι ένα μικρός

αξιαγάπητος θησαυρός για μένα πέρα από την λίγη ζωηράδα που

έχει μαζί μου είναι πάντα ένας κύριος.

Και η ιστορία εξελίχθηκε κάπως έτσι:

Καθώς περπατούσαμε και παρατηρούσαμε το μονοπάτι, ο Γιάννης πριν πολύ καλά καταλάβω έκανε μία στροφή σε ένα μονοπάτι που ποτέ άλλοτε δεν είχα προσέξει. Και φυσικά τον ακολούθησα για να επιστρέψουμε πίσω και να συνεχίσουμε τον περίπατο από εκεί που είχαμε σταματήσει, αλλά αυτό φάνηκε αδύνατο όπως θα δεις.

Μπροστά μας πρόβαλε ένα τεράστιο κτίριο, τον οποίο ήταν εγκαταλειμμένο. Το κοιτούσαμε για αρκετή ώρα, σκεφτόμουν συγχρόνως αν θα έπρεπε να πάμε λίγο πιο μέσα; Μα πριν καλά – καλά το διαπιστώσω, βρεθήκαμε στην μεγάλη σιδερένια εξώπορτα του κτιρίου. Η αλήθεια είναι είναι πώς ίσως δεν έπρεπε να

φτάσουμε έως εδώ, μα ήθελα τόσο πολύ να δω να μπω ακόμη και
μέσα, και έτσι καθώς άνοιγα την εξώπορτα, ένα αεράκι ανάλαφρο
μας φύσηξε και μας έσπρωξε προς τα μέσα, ήταν σαν μου έλεγε
πως δεν υπήρχε κανένας κίνδυνος αρκεί να περπατούσαμε πολύ
προσεκτικά.

Και έτσι έγινε, μπήκαμε πάρα πολύ προσεκτικά και αυτό που είδα
πραγματικά με συγκλόνισε. Εκτός από την σκόνη την αρκετή και
την σκουριά και τα πολλά φύλλα από χαρτιά παντού πεταμένα,
υπήρχαν τρεις σειρές. Τρεις σειρές που η καθεμία είχε από πέντε
ηλεκτρονικούς υπολογιστές· ήταν φοβερό αυτό που αισθάνθηκα

από την δεύτερη σειρά από τον δεύτερο ηλεκτρονικό υπολογιστή
που βρισκόταν εκεί. Είδα πώς οθόνη του υπολογιστή μου έκλεισε
το μάτι, άναψε και έσβησε, δεν άργησα και βρεθήκαμε μπροστά
της. Ίσως και να την παρατηρούσα για ένα τέταρτο, μέχρι που ξανά
η οθόνη με έναν τρόπο μαγικό άναψε ξανά και μου εμφάνιζε τα εξής:

-.....έχει πάρα πολύ πολύ καιρό που εδώ δεν μας προσέχει κανείς,
δεν φαινόμαστε μόνο, αλλά είμαστε μόνες και έρημες, χωρίς ρεύμα,
χωρίς φως, στο απόλυτο σκοτάδι, είναι μεγάλη η θλίψη που
νιώθουμε και η απογοήτευση, αλλά το χειρότερο είναι πώς όλο και
πιο πολύ φωλιάζουν μέσα μας όλα αυτά τα άσχημα συναισθήματα.

Αυτό όμως που πραγματικά στα αλήθεια μας τρομάζει είναι το για

πόσο καιρό θα μπορούμε να είμαστε έτσι;

-Βάγια: μα τώρα πολύ σωστά θα αναρωτιέσαι όπως αναρωτήθηκα

και εγώ τη ώρα που διάβαζα όσα μου πληκτρολογούσε η οθόνη,

Ήταν δυνατόν να μπορούν να νιώθουν ακόμη και να αισθάνονται,

αν κάποιος ποτέ τις θυμηθεί και τις ενεργοποιήσει; Για σκέψου

είπα στον εαυτό μου!!

-.....Σαν οθόνες είχαμε συνηθίσει να είμαστε πάντα σε λειτουργία και τώρα; Τι έχει συμβεί ξαφνικά; Νιώθουμε τον καιρό να περνάει και έναν κίνδυνο να πλησιάζει, Είμαστε πάρα πολύ καιρό κλειστές , αυτό μόνο δυσάρεστα αποτελέσματα θα έχει, και τότε θα είναι γεγονός ο κίνδυνος που μας απειλεί και όχι απλά σκέψεις.

-Βάγια: καθώς μου περιέγραφε την κατάσταση τους , μου είπε πώς

ήταν πολύ αγενής, που από την αρχή δεν μου πληκτρολόγησε το

όνομα της. Την οθόνη με τις τόσες σκέψεις την έλεγαν TFT μου

πληκτρολόγησε επίσης πώς προέρχεται από μία οικογένεια πολύ

γνωστή στην τεχνολογία και ιδιαίτερα της πληροφορικής που

φημίζεται για την πρωτοπορία και την ανάπτυξη της που σημαίνει
πώς ήταν και πολύ διάσημη. Η TFT ή αλλιώς επίπεδη οθόνη ήταν
μόλις 14,5 ιντσών, αλλά δεν είχε να ζηλέψει τίποτα απολύτως από
άλλες συγγενικές μορφές που ήταν δίπλα της. Έστω και αν ήταν
μεγαλύτερες αυτό δεν την ενοχλούσε, το αντίθετο μάλιστα μου είπε,

όχι επειδή μόνο ήταν επίπεδη ενώ κάποιες άλλες οθόνες όχι , ήξερε

πώς είχε πάρα πολλά πλεονεκτήματα και ένα από αυτά ήταν: Το

κύριο σώμα της το οποίο είχε μία πάρα πολύ καλή μονάδα

κεντρικής επεξεργασίας (ΚΜΕ), αυτή η μονάδα είναι ένα εξωτερικά

μεταλλικό κουτί που μέσα του έχει όλα τα βασικά εργαλεία τα

οποία κάνουν τον υπολογιστή να δουλεύει. Όσολη η σημαντική δουλειά για την ομαλή καλή λειτουργία ενός υπολογιστή γίνεται μέσα σε αυτό το κουτί. Η μπροστινή όψη του κουτιού είχε μία σειρά από λυχνίες (λαμπάκια) και διακόπτες. Στο πίσω μέρος τις υπήρχαν κάποιες υποδοχές στις οποίες συνδέουμε καλώδια για

την λειτουργήσουν κάποια άλλα μέρη, όπως το πληκτρολόγιο, η οθόνη, και το ποντίκι.

Η TFT γνώριζε επίσης πληροφορίες και για την κάρτα γραφικών που είχε η οποία ήταν μεγάλης ανάλυσης!!Μου είπε πώς όλα τα

προγράμματα που χρησιμοποιούσε είχαν πολλά γραφικά για να δημιουργούν ένα ωραίο περιβάλλον προς τον χρήστη, γι αυτό και τα εμφάνιζε τόσο μαγικά και αυτό το όφειλε στην κάρτα γραφικών που είχε, κατάλαβα τότε ότι αυτή η κάρτα είναι το μέρος του υπολογιστή που είναι συνδεδεμένο κατευθείαν με την οθόνη, με

αποτέλεσμα να στέλνει ένα σήμα το οποίο ελέγχει το τι εμφανίζεται στην οθόνη μας. Γνωρίζοντας όλα αυτά και ακόμη περισσότερα μου αποκάλυψε, πώς να μην ένιωθε τόσο δυσάρεστα τώρα που ήταν απενεργοποιημένα το θεωρούσε άδικο και μάλλον ήταν, γιατί με τόσες γνώσεις θα έπρεπε να ήταν ενεργή και χρήσιμη.

Ξαφνικά άρχισα να νιώθω άσχημα και εγώ όσο και η φίλη μου η TFT, και που μάλλον το κατάλαβε, γι αυτό και μου ζήτησε να πληκτρολογήσω το όνομα μου αλλά και του αδερφού μου, ο οποίος είχε κάτσει σε μία καρέκλα και κοιτούσε με μισάνοιχτο το στόμα και αυτός την TFT.Και έτσι έγινε, άρχισα λίγο μα πληκτρολόγησα

«εμένα με λένε Βάγια και τον αδερφό μου Γιάννη» Τότε στην
οθόνη εμφανίστηκε ένα τεράστιο χαμόγελο και πως ήταν πολύ
χαρούμενη αυτή τη στιγμή που μπορούσε να μιλήσει σε κάποιον
και περισσότερο σε Εμένα!! Και συνέχισε την περιγραφή της.

Θυμόταν τις μνήμες που διέθετε, είπε πως η μόνη λειτουργία που την άγχωνε. Και την ρώτησα μα Γιατί; Μου εξήγησε πως είχε δύο μνήμες, την μία την έλεγαν RAM (σκέφτηκα τι περίεργο όνομα), η RAM ήταν μία μνήμη που η TFT μου την είπε προσωρινή, δηλαδή σε κάποια πιθανή διακοπή ρεύματος στο μέσο μιας εργασίας θα

έχανε την εργασία αυτή για πάντα, και ευχόταν πάντα για να μην συμβεί αυτό, ο χρήστης της θα έπρεπε να αποθηκεύει σε πολλά τακτά χρονικά διαστήματα την εργασία του σε κάποιο δίσκο αποθήκευσης όπως τα CD. Κατάλαβα αμέσως το πόσο σημαντικό είναι να αποθηκεύουμε τις εργασίες πάντα από την αρχή και όχι να

περιμένουμε να την τελειώσουμε και μετά.Γι αυτό και την RAM μου

τόνισε πως τα αρχικά της σημαίνουν μνήμη τυχαίας

προσπέλασης.

Είχε όμως και άλλη μνήμη, που με αυτήν ένιωθε πάντα ασφαλής, το όνομα της είναι ROM. Η μνήμη αυτή περιέχει μόνιμες πληροφορίες.

Και επειδή αυτό δεν το κατάλαβα, πληκτρολόγησα «Τι θα πει αυτό TFT;» και μου εξήγησε πως είναι τα διάφορα προγράμματα και τα

εξαρτήματα ενός υπολογιστή και πως αν γινόταν διακοπή ρεύματος

δεν θα έχανε τίποτα.

Αυτές ήταν μερικές από τις σκέψεις τις TFT και περνούσε ο καιρός

και όλο και περισσότερο η θλίψη την κυρίευε «Τι κρίμα είπα»

Όμως και αυτό θέλω να μείνει μεταξύ μας, αυτοί οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές που βρισκόταν σε αυτό το εγκαταλειμμένο κτίριο είχα καταλάβει πως θα λειτουργούσαν σύντομα, και πως όλα τα μηχανήματα που υπήρχαν μάλλον αν δεν χαλούσαν θα τα πουλούσαν αλλά μάλλον αυτό ίσως να έπαιρνε πολύ καιρό μέχρι

να βρεθεί κάποιος να τα πάρει, και αν γινόταν αυτό σκέφτηκα

φαντάστηκα την TFT ξανά ενεργοποιημένη στα χέρια κάποιου

άλλου χρήστη, αλλά και πάλι ίσως αυτό να μην την ευχαριστούσε

και πολύ, και είχα δίκιο τελικά.

Καθώς συνέχισε η TFT την περιγραφή, είχε ξεκινήσει μου λέει για τον χρήστη D.....

Τον αποκάλεσε μοναδικό και απίστευτα προσεκτικό μαζί της, την είχε πάντα αστραφτερή που έλαμπε και έξω αλλά και μέσα.πριν

προλάβω να σκεφτώ που μέσα; Αναφέρθηκε σε μία επιφάνεια
εργασίας και πώς αυτή είναι το πρώτο πράγμα που βλέπουμε όταν
ανοίγουμε έναν υπολογιστή. Η δική της επιφάνεια εργασίας ήταν
πάντα πολύ καλά οργανωμένη έτσι ώστε μου είπε να είναι και
ξεκούραστη για τον χρήστη D. Είχε όλα τα εικονίδια τακτοποιημένα

κατά μέγεθος, δηλαδή από το μεγαλύτερο προς το μικρότερο, πώς την είχε στολισμένη με μία πραγματικά υπέροχη φωτογραφία στην οποία ήταν η TFT με τον χρήστη D σε στιγμή εργασίας τους, την οποία θα την θυμάται πάντα μου είπε και πως την είχε μαζί της σε ένα φάκελο του υπολογιστή. Σκέφτηκα πώς αυτό ήταν τέλειο, όπως

και αυτό που μου είπε έπειτα πώς μπορώ να δημιουργήσω και δικά
μου πορτρέτα και να τα βάλω στην επιφάνεια εργασίας μου.

Ο χρήστης D πίστευε σε ένα ρητό «ΠΡΟΣΕΧΩ ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΩ» και το
βρήκα πολύ σωστό το έχω ακούσει και από άλλους μεγαλύτερους
να το λένε.

Καταλαβαίνεις τώρα πόσο πολύ ενθουσιασμένη μα και πολύ

θλιμμένη συγχρόνως η φίλη μου η TFT; όταν σκεφτόταν όλες αυτές

τις στιγμές με τον χρήστη D που την ενεργοποιούσε και ας έκανε

κάποια δευτερόλεπτα για να ανοίξει. Τότε τις πληκτρολόγησα και

εγώ, «Γιατί καθυστερούσες δεν ήθελες να ανοίξεις;» μου εξήγησε

πως όλοι οι υπολογιστές καθυστερούν κατά το άνοιγμα, αυτό συμβαίνει γιατί χρειάζεται λίγος χρόνος για να φορτώσουμε το λειτουργικό σύστημα μας. ΝΑΙ ΣΩΣΤΑ!! Θα μου πεις τώρα και τι είναι πάλι αυτό το ίδιο σκέφτηκα και εγώ!! Την ρώτησα και με μία πολύ σύντομη και απλή περιγραφή κατάλαβα πώς ένα λειτουργικό

σύστημα είναι πολλά προγράμματα μαζί τα οποία ελέγχουν και συντονίζουν τις λειτουργίες ενός υπολογιστή. Μου είπε επίσης πως το πιο διάσημο λειτουργικό σύστημα έως σήμερα είναι τα Windows. Μου έδωσε και ένα παράδειγμα, Σκέψου μου είπε ένα ανθρώπινο σώμα και την λειτουργία της καρδιάς, το πόσο

απαραίτητη είναι για τον άνθρωπο, ακριβώς το ίδιο ισχύει και για
το λειτουργικό σύστημα.

Το καλύτερο μου το άφησε όμως για το Τέλος φίλη μου η TFT.

Κάθε φορά που ήταν ενεργοποιημένη και έτοιμη για τα καθήκοντα της , με τον αγαπημένο της χρήστη D, μου περιέγραψε πώς κάθε φορά σχεδόν έκαναν και καινούρια πράγματα ή αλλιώς εργασίες για την εταιρία που πλέον δεν υπάρχει. Οι περισσότερες από τις εργασίες είχαν πάρα πολύ γράψιμο και γι αυτό η TFT έπρεπε να

έχει την καλύτερη ομάδα που υπάρχει για να την βοηθάει σε όλες
αυτές τις εργασίες. Και φυσικά την είχε. Την ομάδα αυτή μου την
έλεγαν «Microsoft Office» η ομάδα αυτή είχε πολλά προγράμματα
και πως η TFT δεν τα χρησιμοποιούσε όλα, μα μερικά από αυτά.

Όπως αυτόν τον επεξεργαστή κειμένου, λέει πως με αυτόν

μπορούμε να δείξουμε τον καλύτερο εαυτό μας γράφοντας σε αυτόν

κείμενα και μεγάλα, «όπως μία έκθεση σκέφτηκα» μπορούμε να

χρησιμοποιήσουμε τον δικό μας γραφικό χαρακτήρα να βάλουμε

χρώμα και γραμμές και να τονίσουμε διάφορες λέξεις

περισσότερες, και πάρα πολλές άλλες χρήσιμες εντολές για να
έχουμε ένα όμορφο κείμενο.

Όμως το καλύτερο πρόγραμμα που μου εκμυστηρεύτηκε ήταν
άλλο!..... Ενθουσιαζόταν πάρα πολύ που μπορούσε να μαζέψει

πολλές και διάφορες πληροφορίες από αμέτρητες τοποθεσίες,
ταξιδεύοντας σχεδόν σε όλες τις χώρες του κόσμου.

ΣΚΕΦΤΗΚΑ ΜΑ ΠΩΣ; Αναρωτήθηκα πώς ένα ηλεκτρονικός
υπολογιστής και μάλιστα μία οθόνη μπορεί να το κάνει αυτό;

Ο τρόπος τελικά ήταν πάρα πολύ εύκολος, και πόσο μάλιστα για την οθόνη γιατί τα βλέπει και μας τα εμφανίζει κιόλας , σε σχέση με όλα τα εξαρτήματα και μη ενός υπολογιστή .Και όλα αυτά με την βοήθεια του Internet. Μου είπε επίσης πως αυτό το πρόγραμμα δεν ανήκει στην οικογένεια του office, υπάρχει όμως στο λειτουργικό

σύστημα. Το internet ονομάζεται και φυλλομετρητής και είναι με

λίγα λόγια μου είπε ένα σύνολο από υπολογιστές οι οποίοι είναι

συνδεδεμένοι μεταξύ τους και μας δίνει όποιες πληροφορίες εμείς

χρησιμοποιούμε έχει τα πάντα αλλά πάντα με προσοχή μου τόνισε,

σκέφτηκα πως αυτό είναι πολύ ενδιαφέρον. Και έτσι κάπως έμαθα

λοιπόν τι ήταν αυτό που ενθουσίαζε την TFT αλλά και ποια προγράμματα δεν την ενθουσίαζαν και τόσο και ευτυχώς δεν τα χρησιμοποιούσε και συχνά.

Σε ένα από αυτά έπρεπε να βάζει και να διορθώνει διάφορες
εγγραφές στον ηλεκτρονικό υπολογιστή, με ονόματα, τηλέφωνα,
διευθύνσεις και πάρα πολλά άλλα που είχαν σχέση με την εταιρία.
Το όνομα του προγράμματος λέγεται ακόμη μέχρι και σήμερα
Βάσεις δεδομένων «τρόμαξα μόλις μου το είπε μου φάνηκε πάρα

δύσκολο και κατάλαβα γιατί δεν την ενθουσίαζε και τόσο»

σκέφτηκα όμως για να υπάρχει αυτό το πρόγραμμα σίγουρα θα

είναι και χρήσιμο.

Στο άλλο πρόγραμμα η TFT έβαζε αριθμούς και έκανε και πράξεις,
και δεν πολύ σημαντικό ο χρήστης D που δεν ήταν πολύ καλός στα
μαθηματικά , τα υπολογιστικά φύλλα πραγματικά τον βοηθούσαν.

Κάπως έτσι η TFT έπεισε για το πόσο χρήσιμα μπορούν να μου
φανούν και εμένα όλα αυτά τα προγράμματα, και μάλλον θα
συμφωνείς τώρα και εσύ μαζί μου! Μπορεί να δυσκολεύτηκα να
καταλάβω γρήγορα κάποιες λέξεις αλλά αν εξασκηθώ μου
διαβεβαίωσε θα δω την ευκολία τους.

Έπειτα από τόσες περιγραφές τις TFT, ολοένα και περισσότερο

ένιωθα το πόσο ήταν ευτυχισμένη και πλέον τόσο λυπημένη.

Όμως αυτό δεν θα έπρεπε να με επηρεάσει είπα, όπως ούτε και

σένα, γιατί η TFT ήταν δύσκολο να ξέρει τι θα απογίνει, ένιωθα

όμως βαθιά μέσα μου πως κάποια στιγμή η Φίλη μου η TFT θα

ενεργοποιηθεί ίσως ποιος ξέρει στο δικό σου γραφείο και θα

ξαναζήσει όλα αυτά που μου περιέγραψε και τώρα που ξέρεις και

εσύ τι τις αρέσει περισσότερο ίσως είσαι ΕΣΥ ο επόμενος χρήστης

D για την TFT που θα ταξιδέψει μαζί σου. Και να την κάνεις πάλι
χαρούμενη όπως τις αξίζει.

Και καθώς τα σκεφτόμουν όλα αυτά, ένιωσα ένα απαλό χέρι να με
ακουμπάει και μια γαλήνια φωνή να μου ψιθυρίζει « Βάγια, Βάγια,
είναι ώρα να σηκωθείς για το σχολείο»

Από τότε λέω συνέχεια αυτό που είδα και κατάλαβα μα παρατηρώ
πως εντυπωσιάζονται με τις γνώσεις που απέκτησα, μα θεωρούν
ότι είδα απλά ένα όνειρο. Αν και αυτό που δεν καταλαβαίνω πώς
είναι δυνατόν να τα ξέρω όλα αυτά αφού ήταν απλά ένα όνειρο!!

Είπα τελικά όπως και να έγινε, το σπουδαίο για μένα είναι ότι το

είπα και σε εσένα και που εύχομαι εσύ τουλάχιστον να μην πεις

πως απλά ήταν ένα όνειρο η φίλη μου η TFT και οι σκέψεις τις

μέσα από τις περιγραφές τις.

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΑ ΔΥΟ ΛΑΤΡΕΜΕΝΑ ΜΟΥ ΑΝΗΨΙΑ

ΒΑΓΙΑ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΥ ΗΤΑΝ Η ΕΜΠΝΕΥΣΗ ΜΟΥ